

Stanovisko Výboru regiónov „Posilnená solidarita v rámci Európskej únie v oblasti azylu“

(2012/C 277/03)

VÝBOR REGIÓNOV

- zdôrazňuje veľký význam azylu ako jedného z ľudských práv, ale aj ako „výdobytku“ civilizácie, ktorý je zakotvený v dokumentoch medzinárodného práva, akými sú Ženevský dohovor, Charta základných práv EÚ, Zmluva o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) a legislatíva všetkých členských štátov bez výnimky, pričom základným prvkom azylovej politiky je zásada nenavracania;
- pripomína, že podľa článku 80 ZFEÚ solidarita a spravodlivé rozdelenie zodpovednosti predstavujú inštitucionálne koncepcie, ktoré riadia všetky európske politiky, ktoré sa v rámci priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti týkajú presunov osôb, čiže správy a prekračovania vonkajších hraníc, azylu a medzinárodnej ochrany, ako aj prisťahovalectva. Tento článok poskytuje dostatočný právny základ pre európske legislatívne opatrenia, ktoré majú za cieľ posilniť solidaritu a podporovať spravodlivé rozdelenie zodpovednosti;
- konštatuje, že súčasná situácia dokazuje, že v oblasti azylu je nevyhnutná konkrétna solidarita medzi EÚ a členskými štátmi, a vyjadruje presvedčenie, že spoločnú a vysokú úroveň ochrany osôb, ktoré žiadajú o medzinárodnú ochranu alebo na ňu majú nárok, nebude možné dosiahnuť bez mechanizmov, ktoré by zohľadňovali výrazné rozdiely medzi jednotlivými členskými štátmi, či už ide o počet obyvateľov tretích krajín, ktorý prijímajú na svojom území alebo o finančné, technické a iné dostupné možnosti na zvládnutie migračných tokov;
- zdôrazňuje miestny a regionálny rozmer, ktorý majú solidarita a spravodlivé rozdelenie zodpovednosti v oblasti azylovej politiky, a pripomína, že miestne samosprávy zohrávajú dôležitú úlohu pri informovaní občanov a môžu prispieť k lepšej osвете v súvislosti s azylom a medzinárodnou ochranou, a tak pozitívne vplyvať na podmienky prijatia a akceptovania migrantov v miestnej komunite.

Spravodajca	Pán Théodoros GKOTSOPOULOS (Grécko, SES), člen mestskej rady mesta Pallini (Attika)
Referenčný dokument	Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov o posilnenej solidarite v rámci EÚ v oblasti azylu – Program EÚ v oblasti lepšej delby kompetencií a zvýšenia vzájomnej dôvery
	COM(2011) 835 final

I. POLITICKÉ ODPORÚČANIA

VÝBOR REGIÓNOV

Všeobecné pripomienky

1. konštatuje, že zmiešané migračné toky sú realitou vo všetkých členských štátoch a figurujú v popredí najaktuálnejších správ, najmä z dôvodu prebiehajúcich politických prevratov v krajinách severnej Afriky a Blízkeho východu, ale aj z dôvodu celkovej situácie v oblastiach, ako je Afganistan, Pakistan, Irak a Irán, ktorá vyvoláva nové presuny obyvateľstva do Európy. Tieto zmiešané migračné toky v rozličnej miere zaťažujú vonkajšie hranice EÚ, a teda aj azylové zariadenia niektorých členských štátov, čím spôsobujú humanitárne problémy;

2. zdôrazňuje, že silná hospodárska kríza zasahujúca predovšetkým stredomorské štáty EÚ, ktoré prijímajú neúmerne vysoký počet žiadateľov o azyl, a následná neschopnosť vyriešiť tento problém tak, ako by bolo potrebné, predstavujú negatívne faktory, ktoré komplikujú riešenie tejto situácie a zhoršujú už aj tak mimoriadne nepriaznivé podmienky;

3. považuje za potrebné vytvoriť dôraznú spoločnú európsku politiku v oblasti migrácie a azylu v súlade s ustanoveniami Štokholmského programu. Musí byť založená integrovanom prístupe, ktorý bude vychádzať na jednej strane z efektívneho riadenia legálneho prisťahovalectva a na druhej strane z boja proti nelegálnemu prisťahovalectvu, ale najmä z posilnenia azylových štruktúr;

4. zdôrazňuje veľký význam azylu ako jedného z ľudských práv, ale aj ako „výdobytku“ civilizácie, ktorý je zakotvený v dokumentoch medzinárodného práva, akými sú Ženevský dohovor, Charta základných práv EÚ, Zmluva o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) a legislatíva všetkých členských štátov bez výnimky, pričom základným prvkom azylovej politiky je zásada nenavracania;

5. odkazuje na súvisiace práva, ktoré dopĺňajú právo na azyl, ako je právo na dôstojnosť, zákaz mučenia a neľudského zaobchádzania, ochrana v prípade vyhostenia, vystahovania alebo

extradicie alebo právo na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces, ako aj právo na zlúčenie rodiny;

6. uznáva pokrok dosiahnutý pri príprave spoločného európskeho azylového systému (SEAS), ale zastáva názor, že je potrebné zopakovať výzvu na jeho dokončenie do roku 2012, ktorú obsahoval Štokholmský program, a vyzvať členské štáty, Radu a Európsky parlament, aby preukázali potrebnú politickú vôľu a dohodli sa na revízii smerníc o podmienkach prijatia a azylovom konaní, ako aj o reforme Dublinského nariadenia a nariadenia o systéme Eurodac;

7. zdôrazňuje, že systém SEAS by mal v praxi konkrétne chrániť práva občanov, ktorí potrebujú medzinárodnú ochranu, a nemal by sa zameriavať len na bezpečnosť v pravom zmysle slova a zachovanie národnej suverenity;

8. zdôrazňuje, že skutočne spoločný azylový systém je založený na jednotnosti práv a postupov na celom území EÚ, aby sa eliminovalo riziko, že sa pri posudzovaní prípadov vyskytnú výrazné rozdiely, a preto schvaľuje úsilie zmeniť platnú legislatívu v záujme vytvorenia skôr spoločných predpisov ako minimálnych noriem;

9. poukazuje na nedávne rozhodnutia súdov v Štrasburgu a Luxemburgu⁽¹⁾, ktoré zdôrazňujú predovšetkým a) výrazné nedostatky v platných právnych predpisoch, najmä v Dublinskom nariadení, a b) medzery, ktoré v súčasnej naliehavej situácii predstavujú závažné hrozby pre ochranu práv žiadateľov o medzinárodnú ochranu a ktoré sú zapríčinené rozdielnym prístupom jednotlivých členských štátov z politického, právneho a praktického hľadiska. Uvedené rozhodnutia zdôrazňujú potrebu vypracovať spoločný európsky integrovaný systém v oblasti azylu a v rámci toho posilniť Dublinské nariadenie prostredníctvom ustanovení, ktoré sa venujú príčinám kríz, a prispievajú tak k tomu, aby nedostatky systémov jednotlivých členských štátov nemali škodlivé účinky na celý systém a ochranu ľudských práv;

⁽¹⁾ Vec M.S.S proti Belgicku a Grécku, rozsudok vydaný Európskym súdom pre ľudské práva v Štrasburgu 21. januára 2011, a vec N. S. proti ministrom vnútra (Secretary of State for the Home Department) Spojeného kráľovstva a iným, rozsudok Súdneho dvora EÚ z 21. decembra 2011 o spojených veciach, ktoré sa týkajú návrhov na začatie prejudiciálneho konania C-411/10 a C-493/10.

10. vyjadruje názor, že vzhľadom na rozsah migrácie je nutné vykonať výrazné zmeny v oblasti azylovej politiky EÚ, a že je naliehavé uplatňovať efektívne opatrenia a riadiace metódy;

11. pripomína, že podľa článku 80 ZFEÚ solidarita a spravodlivé rozdelenie zodpovednosti predstavujú inštitucionálne koncepcie, ktoré riadia všetky európske politiky, ktoré sa v rámci priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti týkajú presunov osôb, čiže správy a prekračovania vonkajších hraníc, azylu a medzinárodnej ochrany, ako aj prístahovalectva. Tento článok poskytuje dostatočný právny základ pre európske legislatívne opatrenia, ktoré majú za cieľ posilniť solidaritu a podporovať spravodlivé rozdelenie zodpovednosti;

12. uznáva, že solidarita je úzko spätá so zodpovednosťou a povzbudzuje všetky členské štáty, aby dodržiavali a plnili záväzky, ktoré majú na medzinárodnej úrovni a voči EÚ, a dali do poriadku vlastné záležitosti. Výbor však zdôrazňuje, že nemôžeme z obmedzenej koncepcie zodpovednosti robiť nevyhnutnú podmienku solidarity, či už z právneho alebo praktického hľadiska. Existujú prípady, keď môže konkrétny prejav solidarity vhodne prispieť k efektívnemu dodržiavaniu záväzkov;

13. konštatuje, že súčasná situácia dokazuje, že v oblasti azylu je nevyhnutná konkrétna solidarita medzi EÚ a členskými štátmi, ktorá je zakotvená v článku 80 ZFEÚ, a vyjadruje presvedčenie, že spoločnú a vysokú úroveň ochrany osôb, ktoré žiadajú o medzinárodnú ochranu alebo na ňu majú nárok, nebude možné dosiahnuť bez mechanizmov, ktoré by zohľadňovali výrazné rozdiely medzi jednotlivými členskými štátmi, či už ide o počet obyvateľov tretích krajín, ktorý prijímajú na svojom území (ekonomickí migranti alebo žiadatelia o medzinárodnú ochranu) alebo o finančné, technické a iné dostupné možnosti na zvládnutie migračných tokov;

14. poukazuje na to, že oznámenie Komisie analyticky opisuje súčasnú situáciu a vymenúva nástroje, ktoré sú k dispozícii na posilnenie solidarity, bohužiaľ však chýbajú návrhy týkajúce sa nových pozitívnych opatrení, ktoré by podnecovali solidaritu a uľahčovali rozdelenie zodpovednosti;

15. víta iniciatívu Rady vypracovať spoločný referenčný rámec pre solidaritu s členskými štátmi, ktorých azylový systém je vystavený mimoriadnym tlakom, najmä z dôvodu zmiešaných migračných tokov (2);

16. zdôrazňuje však, že pozitívne opatrenia na podporu solidarity a rozdelenia zodpovednosti by posilnili rešpektovanie

ľudských práv a pojmy spravodlivosti, rovnosti, dohody a politickej účasti. Tieto ustanovenia by mali byť v súlade so zásadou subsidiarity a proporcionality;

17. poukazuje preto, že nie je možné kompletne preskúmať oznámenie Európskej komisie z hľadiska subsidiarity, keďže toto oznámenie predovšetkým opisuje, akým spôsobom môžu existujúce nástroje a legislatíva EÚ prispieť k posilneniu solidarity. Keďže však Európska komisia spomína prípadné nové iniciatívy, ktoré sa týkajú napríklad programov na repatriáciu osôb s priznaným štatútom utečenca alebo predpisov na spoločné preskúmanie žiadostí o azyl a pravdepodobne ovplyvnia otázky, ktoré boli až dosiaľ úzko spojené s otázkou národnej suverenity členských štátov (ako je preskúmanie žiadosti o azyl alebo prijímanie žiadateľov o azyl), a môžu mať rozsiahlejšie dôsledky politickej, právnej alebo finančnej povahy, výbor žiada Komisiu, aby venovala mimoriadnu pozornosť príprave týchto iniciatív;

18. poznamenáva, že solidarita v sebe zahŕňa aj vonkajší rozmer, ako je to v prípade solidarity EÚ s inými regiónmi sveta, ktoré postihli krízy humanitarnej povahy a ktoré podľa údajov vysokého komisára OSN pre utečencov prijímajú drvivú väčšinu utečencov a žiadateľov o medzinárodnú ochranu. Je preto kľúčové, aby v oblasti politiky rozvojovej spolupráce členské štáty spolupracovali s tretími krajinami s cieľom vytvoriť lepšie ekonomické a sociálne podmienky a upevniť mier. Podpora azylových systémov tretích krajín však nemôže byť považovaná za spôsob, ako sa vyhnúť priznaniu práva na medzinárodnú ochranu v EÚ alebo preniesť postupy za svoje hranice, ale musí byť jednoducho nástrojom na zlepšenie ekonomických a sociálnych podmienok v tretích krajinách;

19. vyzýva príslušné inštitúcie a členské štáty EÚ, aby aktívnejšie stimulovali krajiny, s ktorými EÚ susedí, aby si plnili záväzky vyplývajúce z medzinárodného práva, ako aj tie, ktoré majú voči samotnej EÚ a členským štátom, a to najmä pokiaľ ide o krajiny, s ktorými EÚ uzatvorila readmisné dohody;

Úloha regionálnych a miestnych orgánov

20. zdôrazňuje miestny a regionálny rozmer, ktorý majú solidarita a spravodlivé rozdelenie zodpovednosti v oblasti azylovej politiky. Územné samosprávy, najmä tie, ktoré sa nachádzajú v blízkosti vonkajších hraníc EÚ, sú v prvej línii, pokiaľ ide o uplatňovanie európskych právnych predpisov o azyle a SEAS v praxi. To isté platí pre príslušné orgány veľkých mestských centier, ktoré zaznamenávajú čoraz väčší prílev utečencov a žiadateľov o azyl. Územné samosprávy zabezpečujú dôležitú úlohu prijímať žiadateľov o azyl, utečencov a osoby požívajúce medzinárodnú ochranu, a v niektorých členských štátoch majú na starosti prvý kontakt s novými migrantmi;

(2) 3151. zasadnutie Rady pre spravodlivosť a vnútorné záležitosti, Brusel, 8. marca 2012.

21. zdôrazňuje, že napriek jasne stanovenej úlohe, ktorú miestne a regionálne samosprávy zohrávajú, sú úplne vylúčené z konceptov solidarity a rozdelenia zodpovednosti, ktoré sa až dosiaľ vzťahujú len na členské štáty. Okrem toho plánovanie a dialóg na politickej úrovni zohľadňujú len finančnú záťaž, ktorú znášajú členské štáty, ale nie dôsledky pre sociálnu súdržnosť na miestnej a regionálnej úrovni, ktoré spôsobuje prijímanie občanov tretích krajín, pričom s týmito dôsledkami sa musia vyrovnávať predovšetkým územné samosprávy;

22. zvažuje preto, že priamo naformuluje postoje a návrhy, aby sa zabezpečilo, že sa územné samosprávy budú môcť aktívne zapájať do systému premiestňovania utečencov, ako aj do fungovania mechanizmov pomoci, podpory a solidarity pre osoby, ktoré žiadajú o azyl alebo im bol udelený, vzhľadom na to, že v niektorých členských štátoch už boli prijaté legislatívne opatrenia, ktoré uznávajú tento druh zodpovednosti regionálnych vlád;

23. pripomína, že miestne samosprávy zohrávajú dôležitú úlohu pri informovaní občanov a že vďaka bohatým skúsenostiam v oblasti spolupráce s mimovládnyimi organizáciami a organizáciami občianskej spoločnosti môžu prispieť k lepšej osвете v súvislosti s azylom a medzinárodnou ochranou, a tak pozitívne vplývať na podmienky prijatia a akceptovania migrantov v miestnej komunite;

Zlepšiť rozdelenie kompetencií a riadenie v oblasti azylu

24. zdôrazňuje, že je potrebné opätovne preskúmať Dublinské nariadenie v rámci návrhu Európskej komisie z roku 2008 ⁽³⁾. Samotné uplatňovanie kritéria prvého vstupu do EÚ doposiaľ len zvyšovalo tlaky na azylový systém niektorých členských štátov a spôsobuje, že vykonávanie uvedeného pravidla je výlučne otázkou geografickej situácie a výsmechom solidarity. Výbor žiada členské štáty, Radu a Európsky parlament, aby pripravili nový postup krízového riadenia a preskúmali niektoré pozitívne opatrenia v duchu solidarity, ktoré dokážu zmierniť doterajšie škodlivé dôsledky spôsobené týmto ustanovením;

25. pripomína, že v predchádzajúcom stanovisku ⁽⁴⁾ uváľ návrh Európskej komisie, aby sa presuny žiadateľov o medzinárodnú ochranu v rámci revidovanej verzie Dublinského nariadenia dočasne pozastavili, ak sa členský štát nachádza v mimoriadnej situácii, alebo ak by presuny mohli ešte viac zaťažiť jeho prijímacie kapacity a jeho systém alebo azylovú infraštruktúru. Uvedomuje si však, že je ťažké dosiahnuť, aby takéto opatrenie

bolo akceptované a uplatňované, a chápe aj primeranosť protinávrru, ktorý odporúča vytvoriť mechanizmus na vyhodnocovanie a včasné varovanie, ktorý by pokrýval fungovanie azylových systémov členských štátov;

26. vzhľadom na vyššie uvedené považuje za vhodné zdôrazniť, že efektívnosť navrhovaného zariadenia na vyhodnocovanie a včasné varovanie bude vo veľkej miere závisieť od možnosti disponovať spoľahlivými a aktualizovanými informáciami, od lojálnej spolupráce medzi členskými štátmi a schopnosti EÚ čo najskôr vyriešiť nedostatky a prípadné problémy, ktoré budú zistené. Výbor okrem iného poukazuje na cennú pomoc, ktorú môžu poskytnúť organizácie ako Európsky podporný úrad pre azyl (EASO), vysoký komisár OSN pre utečencov, národné rady pre utečencov, ako aj iné mimovládne organizácie, a najmä miestne a regionálne samosprávy;

27. zastáva názor, že návrh rozšíriť dobrovoľné premiestnenie osôb s priznaným štatútom utečenca podľa modelu pilotného projektu týkajúceho sa Malty predstavuje pozitívnu etapu na posilnenie solidarity. Výbor preto žiada Európsku komisiu a členské štáty, aby preskúmali možnosť, aby sa toto premiestnenie stalo za určitých okolností povinným (napríklad ak o to požiada príslušný členský štát, alebo ak už bolo o tom rozhodnuté v rámci mechanizmu včasného varovania a ak Európsky podporný úrad pre azyl vydal v tejto veci stanovisko, alebo ak zainteresované osoby súhlasia s týmto opatrením). Vyzýva Európsku komisiu a členské štáty, aby dôsledne preskúmali, či by aj žiadatelia o medzinárodnú ochranu mohli byť premiestnení, a zároveň žiada Komisiu, aby prehodnotila právnu, ekonomickú a technickú štúdiu, ktorá už bola vykonaná ⁽⁵⁾;

28. konštatuje, že v súvislosti s premiestňovaním boli zaznamenané praktické a právne ťažkosti, a to z toho dôvodu, že chýba systém vzájomného uznávania rozhodnutí o medzinárodnej ochrane; vyzýva preto Európsku komisiu, aby zvažila prijatie potrebných opatrení s cieľom vyriešiť túto situáciu;

29. súhlasí s návrhom Úradu Vysokého komisára OSN pre utečencov vytvoriť „vzorec“, ktorý by zabezpečil fungovanie systému premiestňovania a zohľadňoval prvky, akými sú napríklad HDP príslušnej krajiny, rozloha územia, prírodné a iné zdroje, obyvateľstvo, možnosti prijatia, miestne a regionálne osobitosti, celkový počet príchodov žiadateľov o azyl, ako aj záväzky z hľadiska prisídlenia ⁽⁶⁾;

⁽³⁾ COM(2008) 820 final.

⁽⁴⁾ CdR 90/2009 „Budúci spoločný európsky azylový systém II“.

⁽⁵⁾ Study on the feasibility of establishing a mechanism for the relocation of beneficiaries of international protection (Štúdia o realizovateľnosti vytvorenia mechanizmu premiestňovania osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu), odsek 27, JLS/2009/ERFX/PR/1005 – 70092056. (http://ec.europa.eu/home-affairs/doc_centre/asylum/docs/final_report_relocation_of_refugees.pdf).

⁽⁶⁾ Výzva zmiešaných migračných tokov, prístup k ochrane a rozdelenie zodpovednosti v EÚ – neoficiálny dokument UNHCR, odsek 28, <http://www.unhcr.org/4a44dd756.html>.

30. víta nedávne rozhodnutie Európskeho parlamentu, ktoré viedlo k dokončeniu spoločného európskeho programu presídlenia, ktorý podľa neho pomôže posilniť vonkajší rozmer solidarity a vyzýva členské štáty, aby si plnili záväzky, ku ktorým sa zaviazali v rámci programov UNHCR;

31. priaznivo vníma možnosť spoločného posudzovania žiadostí o azyl, na ktorom by sa zúčastňoval čo najväčší počet členských štátov, EASO a prípadne aj UNHCR, pričom však treba dohliadnuť na to, by sa dodržiavala zásada, že žiadosti o medzinárodnú ochranu musia byť posudzované jednotlivito. Výbor vyzýva Európsku komisiu, aby vypracovala právnu, ekonomickú a technickú štúdiu a aby ho informovala o výsledkoch;

32. domnieva sa tiež, že smernica 2001/55/ES o poskytovaní dočasnej ochrany v prípade hromadného prílevu vysídlených osôb a o opatreniach na podporu rovnováhy úsilia medzi členskými štátmi je mimoriadne dôležitým mechanizmom osobitnej a výnimočnej solidarity, napriek tomu, že doposiaľ nebola nikdy uplatňovaná. Preto zastáva názor, že je potrebné ju zrevidovať tak, aby bolo možné jednoduchšie, na základe objektívnych a kvantitatívnych kritérií, skonštatovať, že práve dochádza k hromadnému prílevu vysídlených osôb, pričom treba preskúmať okrem iného aj možnosť, či by systém mohol byť spustený na základe žiadosti jedného alebo viacerých regiónov;

33. oceňuje skutočnosť, že smernica 2003/109/ES o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom, bola zmenená a doplnená, vďaka čomu sa teraz týka aj osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu. V praxi bude toto rozšírenie znamenať, že po piatich rokoch pobytu a splnení určitých podmienok sa budú môcť osoby s priznaným štatútom utečenca usadiť v inom členskom štáte než v tom, ktorý im pôvodne poskytol medzinárodnú ochranu. Hoci toto rozhodnutie nepredstavuje solidaritu v pravom slova zmysle, mohlo by prispieť k zmierneniu tlaku a lepšej integrácii osôb. Výbor preto vyzýva členské štáty, aby upravenú smernicu 2011/51/EÚ⁽⁷⁾ urýchlene transponovali do svojej národnej legislatívy;

Spolupráca v praxi

34. konštatuje, že praktická spolupráca predstavuje základný pilier SEAS, a oceňuje významný prínos orgánov EÚ, pričom treba v prvom rade spomenúť najmä EASO, ale aj agentúru Frontex, ktorá pomáha riešiť niektoré konkrétne situácie výnimočného charakteru, napríklad na Malte a v Grécku, a pripomína, že pri činnosti týchto špecializovaných orgánov sa musí zabezpečiť rešpektovanie práv žiadateľov o medzinárodnú ochranu;

35. zastáva názor, že sa treba vyhnúť najmä postupom, ktoré by mohli napokon danej osobe znemožniť uplatniť si právo na predloženie žiadosti o azyl. Výbor preto žiada agentúru Frontex, aby pri uskutočňovaní úloh, ktoré plní v záujme ochrany vonkajších hraníc EÚ, viac dodržiavala ľudské práva. Myslí si, že v tomto smere sa už urobili prvé kroky prostredníctvom nedávnej zmeny nariadenia o zriadení Frontex, podľa ktorej musí táto agentúra vypracovať stratégiu v oblasti základných práv, zriaďuje sa poradné fórum a vytvára post pracovníka zodpovedného za základné práva⁽⁸⁾. V tejto oblasti uznáva úlohu, ktorú má zohrávať Agentúra Európskej únie pre základné práva (FRA), ktorá sa už venovala situácii ľudských práv na vonkajších hraniciach EÚ⁽⁹⁾, a podporuje myšlienku, aby rozšírila vyšetrovanie v tejto oblasti a poskytla svoje rady a know-how agentúre Frontex a EASO;

36. zdôrazňuje potrebu posilniť prevádzkové schopnosti EASO s cieľom zefektívniť pomoc, ktorú tento úrad poskytuje miestnym a regionálnym orgánom vo forme okamžitej podpory, expertízy a technického know-how, a vyzýva, aby boli miestne a regionálne orgány užšie zapojené do poradného fóra EASO. Víta zámer Európskej komisie zhodnotiť v roku 2013 vplyv činnosti EASO a vyjadruje záujem zúčastniť sa na tomto postupe;

37. domnieva sa, že vzdelanie má mimoriadny význam ako osobitné opatrenie v oblasti konkrétnej spolupráce zo strany EASO, a požaduje možnosť lepšej praktickej harmonizácie, ktorú prinesú finalizácia a integrálne vykonávanie európskeho vzdelávacieho programu v oblasti azylu. Výbor preto navrhuje úradu EASO, aby vytvoril vzdelávacie programy, ktoré by boli užitočné pre pracovníkov miestnej a regionálnej administratívy, keďže títo sa zúčastňujú na prijímaní žiadateľov o medzinárodnú ochranu;

Ekonomická a finančná solidarita

38. uznáva, že v posledných rokoch EÚ vytvorila súbor užitočných nástrojov, najmä Európsky fond pre utečencov, ktoré členským štátom umožňujú lepšie uplatňovať európsku azylovú politiku;

39. priaznivo sa vyslovuje k navrhovanému zjednodušeniu štruktúry európskych mechanizmov financovania určených pre azyl a migráciu prostredníctvom návrhu na vytvorenie Fondu pre azyl a migráciu, ktorému budú poskytnuté zdroje v celkovej výške 3,87 miliardy EUR, aby mohol zabezpečovať integrované riadenie migračných tokov, a ktorý pokryje rozličné oblasti spoločnej azylovej a migračnej politiky v období 2014 – 2020. Výbor dúfa, že tento vývoj bude zároveň sprevádzať aj racionalizácia postupov;

⁽⁸⁾ Nariadenie (EÚ) č. 1168/2011, Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 1 a nasl.

⁽⁹⁾ Správa *Coping with a fundamental rights emergency – The situation of persons crossing the Greek land border in an irregular manner* (Riešenie naliehajúcej situácie v oblasti základných práv – situácia osôb prekračujúcich grécke pozemné hranice nelegálnym spôsobom).

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 132, 19.5.2011.

40. zdôrazňuje potrebu poskytnúť dostatočné zdroje opatreniam na posilnenie solidarity, ktoré by mohli spočívať v podpore krokov zameraných na zlepšenie základných podmienok azylových systémov v prípade potreby, v poskytovaní konkrétnej pomoci členským štátom a regiónom, ktoré sa musia vyrovnáť s mimoriadnym tlakom, alebo v zavádzaní programov zameraných na premiestnenie alebo presídlenie;

41. zdôrazňuje, že je nevyhnutné, aby prostriedky pridelené na azyl a medzinárodnú ochranu zodpovedali medzinárodným záväzkom EÚ, aby mohla byť nastolená správna rovnováha medzi oblasťou výdavkov na bezpečnosť a správu hraníc na jednej strane a výdavkami na oblasti, ako sú podmienky prijímania žiadateľov o azyl, pri ktorých môžu byť miestne a územné samosprávy veľkým prínosom, na druhej strane;

42. vyzýva Európsku komisiu a členské štáty, aby sa usilovali plne uplatňovať zásadu partnerstva, z ktorej vychádza fungovanie fondu, aby sa zabezpečilo, že všetky zainteresované strany na miestnej a regionálnej úrovni sa zúčastnia na určení finančných priorít, ako aj na hodnotení realizovaných iniciatív. Pri uplatňovaní sa musí dodržiavať vykonávací rámec stanovený v oddiele IV návrhu nariadenia, ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Fonde pre azyl a migráciu, COM (2011) 752 final;

43. vyzýva preto členské štáty, aby zabezpečili účasť zástupcov príslušných miestnych a regionálnych samospráv na procese politického dialógu o stanovení ročných finančných priorít fondu ⁽¹⁰⁾.

V Bruseli 18. júla 2012

Predsedníčka
Výboru regiónov
Mercedes BRESSO

⁽¹⁰⁾ Článok 13 návrhu nariadenia, ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Fonde pre azyl a migráciu. COM(2011) 752 final.